

Proles

2578

99

= 60

partiles

Aquest llibre, i què me llibre, no va esser escrit en
 empremta, perquè no existia una impremta emprem-
 taria. Vall dir que en un moment em proposava només
~~escrivir~~ fer una faccina en forma de llibre a confidència,
 explicar una història a cau d'orella als empremtaires,
 als rimes dels que no en són. El cap publicat per compromís,
 es va redactar per compromís i ara està d'estrany, però també
 per compromís. És,quina culpa hi tinc? I si ara, perquè
 el llibre és massa petit, ni comercialment no és viable
 i tant si m'essan com no. He d'afegir-hi una història
 que s'importa i els empremtaires, per evitar temps
 hi tinc cap culpa. Malgrat tot mai no podré fer.

esperança que si alguna vegada ~~em~~ recordo d'ell,
la i l'esperança que aquesto resoldrà l'indiana sobre
la meravellosa arribada dels grecs a Eugènie ~~quod~~
~~com~~ per pertà el seu to confidencial no m'abandonen pas.
Unan algun me'n parla i escurato que no m'ha cante
es ~~espero~~ ~~me'n~~ ~~parlo~~ ~~i~~ ~~escurato~~ ~~que~~ ~~el~~ ~~llibre~~ ~~ja~~ ~~està~~ ~~bé~~, ~~per~~
no ~~ha~~ ~~per~~ ~~gestat~~ ~~el~~ ~~confidencial~~. [Jo no me'n volia fer un
anunci de l'importà, un anunci com un cartell de turisme.
I en prova d'això vaig proposar que la faixa de la
primera edició ligués: "Visitem l'importà!" Aquest projecte no
foa acceptat i em repi ^{en} l'olopatió ~~de~~ redactar una faixa.
més a l'entol de l'època, més literària. ~~Unan~~ ~~algun~~
Jo només em proposava parlar de l'importà, per un anunci
de l'importà, però algun em va anyar de no haver sobrat
de cantar l'importà. Però si jo no volia cantar es. ~~per~~ ~~seu~~ ~~la~~ ~~diferència~~

de punt de vista és obria. Veure-se de pontifical davant
d'aquest assitge ^{tan respectuós} de mitges rialletes que us espereu barrejar
cada un amb, pràcticament i fa un rollo de pètic amb gongol
inexplicables, pràcticament no fa per mi. Els empordanesos, no hi haurem
entesos, o hi haurem pres ~~partida~~ no per un l'ore, si no per
una l'ore, per plin, una línia més.

El clípeu tenia encara una altra ambició, en petít tan
pessa com la de davant en coronar el "d'empord." Volsa un altre
una idea clàssica. Però d'assí però no se'n va adonar cap, cosa
que ~~era~~ ja molt. ~~amb~~ a favor del ~~empord.~~ un fons del clípeu
i li afegir un aspecte de ~~clàssic~~ cert aire de
clàssic. Revela el secret perquè criticar que no hi de
contribuir al deservit haurament dels tabaus. En aquella
epoca era ~~convenent~~ de nota, feia haurer dir: "Catalunya és
Grecia". [A la veïna Província aprinta marfapa ~~haurer~~ fer

"Colòmbia es terra d'escriptors" es deca llavors, i potser
es cert. Però, admetent-ho al peu de la lletra un men avar,
persona no puy volgar, encara que no hagues afalat mai cap llapis,
es va comprar un bloc de marbre, se el va fer portar a casa i
rica que pica, després d'omplir de pedruscall el seu estudi, ~~va~~ ~~deixar~~
~~deixar a una testa estranya~~ tot volent fer una deessa va deixar
a ell una testa molt semblant a una face. Alguns intel·lectuals
il·lustrats ~~per desgràcia~~ afirmaven que eren papaus, a tot arribar que va aferraris tant
els clubs de natació i les piscines, segurament perquè els peus
nodaven i deus era mansera. ~~Però~~ ~~transmissional~~ no hagues perdut encara
el caracter típic occidental, alguns grups d'intel·lectuals que formaven una
mena de maçoneria, entre els homes en automòbils i amb noves
cop a les ruines d'empiries o a la recerca d'alguns dolmen o d'un
monument romà massa confort. S'havia arribat a trobar un
pau de una bra al peu del venerable monument. L'agredite tarrogant
moviment ~~grat~~ del doble se n'ha vist de totes, ~~encara~~ ^{malgrat} que ell.

he vist d'aquestes escenes. Vall en canvi entrar al
 hellenitzants d'aquell temps una escena més pura que
 amb l'aire hel·lenic descobrim a la plaça d'Espanya de Roma.
 En un veu d'aquesta plaça admirable hi havia, al davant de casa,
 un jardí amb palmeres on ens aturarem sempre a batre una
 estona. L'aire d'aquest jardí no és pas molt gran, però vivint en
 plena de mansada que japava. Un dia ens crida l'atenció el
 joc d'unes nenes de deu a dotze anys que consistia a donar-se
 la mà de dues en dues, a rotar uns moments i a separar-se
 aturant-se en actitud d'estàtua. Els veiem jugar i a separar-se
 japaven. ~~La~~ "belle statue" ens sorprendien. Era interessant de
 veure com aquelles nenes ~~parien~~ en jugar-se i posar fi al moviment
 de rotació, el moviment que experimentaven les estàtues, imitant ^{ense a elles} les
 Venus del museu, l'Apule del Belvedere, el Mercur de Grand
 Belouya i sobretot l'Escultura de Bernini. Un altre dia veig
 veure jugar aquest joc en un dels grans replans de l'Esplanada
 monumental de Trinità de Monti. No es pota demanar ~~cap cosa més bona~~,
 un marc més central i una forma de dansa

mes innocent, i encara que literària, probablement de
regueres ensaïentista, prova de un pas molt antic, ~~en~~ 8
~~assumit, però~~ ~~gens literària~~ ca. Indubtablement fa mes bonic
això que un simple poetic, quedat i esple a ple sol,
davant de l'Arc de Sant Pere i del mur prec de l'empire. I
morien amb una pàica sobrita aquelles vens de Thoma. I
separament, d'uns angles, personatges de bon gust, eren alta
mats ~~contemplant les~~ ~~partes~~ ~~de~~ ~~tan~~ ~~construïda~~
~~de~~ ~~trona~~ ~~formant~~ ~~grups~~ ~~arbitraris~~ en si amplia escalonats
de Trinita de Monts partint de tan armoniosa
l'itèria.

W. H. H. H.

~~W. H. H. H.~~

F. H. H. H.

W. H. H. H.

extreme llegades a la hora de escribit els llibres
 ambiliars) p' importa per assegurar a tractar de tot a
 tot hom, ~~isa volenar pleneys~~ ~~per ventar almeys que es la~~
~~construcio mes helentigata i mes romanica~~ ~~ata de Espanya.~~

Ingurries ~~se~~ va esser fundada pels grecs fons de Marsella
 probablement el segle vi abans de J.C. Els grecs s'edificaren en
 una ^{petita} illa que hi havia davant de la platja de la badia de Roses
 situada molt prop de la platja. Davant ay a la recollida fur del poble.
 La ~~illa~~ ~~costat~~ de l'illa, la costat vella, Paleopolis, for mes tard un tra
 abandonada per construyre una de nova ~~ella~~ o Neopolis, a terra
 ferma, just al davant de l'illa. La nova Ingurries es una ciutat doble
 rodejada de per una muralla i dividida per una muralla interior.
 a la banda de mar hi havia els grecs i a la banda de terra els empontans,
 i indigetes. Mes tard, hi afegí una ciutat romana que ~~prop~~ ~~se~~ ~~va~~ ~~edific~~
 quan Cesar hi establí una colonia de veterans.

1
1

els arabs venien a l'Imperda el primer part del
s. VIII i destreien Figueras Amarta, i iguè Figueres.
I en el 3er part del segle IX els normands destreien
Empuries. I a prest cop, lo Imp. no se n'ha alçat mai
mes. Mai mes ha tingut una ciutat marítima. Ni hagués
hagués estat destinada segurament hauria estat a més una
gran capital. La importat de les costes fa que el
comerç d'Imp es trasllada a Castelló d'Imp. El
nom de Cast comença a apareixer cap a la meitat
del segle IX. Des de Castelló, els comtes
han una política exterior molt ambiciosa, ~~per~~
i encara que navegaven els marxa una ciutat
marítima. Villada de lacunes i relatiuament lluny

del mar la central sota de l'est ^{l'imp.} era / mil 6
de defensar, però ~~era un xic escur~~ no era camí
~~de pas~~ ni tenia mar ni era camí de pas. ~~Tota la~~
~~seua política~~ era la ressaltar ^{l'oposició} poble,
tota la seua política de bascula entre el
Rosselló i Catalunya.

Figuera al regle IX - es emocionant de
pensar - ho ~~era~~ era un pilot de races, ^{per} uns resultats
muy bons tancats amb aquest de tapia. I al peu de
les tapes unes figures

Ha un document de

en moblet la ciutat. A Figueras no hi ha ni una casa que
taci un ~~espai~~ solo de mal gust. Les construccions baixes,
les intubats en tan insignificants que semblen com una penya
Propagació d'un terreny, una cosa intima.

L'únic monument de Figueras que val tant com tot el
romanic i el gòtic de Sarriana és la Rambla. És un soló
perfecte per la de ~~Ribera~~ rambla i de plasa, té uns olatans
pejantosos i es veu la de cales, ~~fa una cosa en~~
~~un soló~~ ~~contingent~~ ~~amb~~ ~~la~~ ~~Rambla~~ ~~de~~ ~~desembocant~~ ~~deu~~ ~~carres~~
discrets i alegres. ~~Però~~ ~~(que~~ ~~Figueras~~ ~~és~~ ~~una~~ ~~ciutat~~ ~~sense~~
noció de les jerarquies a la Rambla no hi ha ni un
edifici públic, ~~la~~ ~~Rambla~~ ~~tot~~ ~~és~~ ~~la~~ ~~gran~~ ~~llotja~~
de l'importà. Fa una algeira enorme que la Rambla de
~~Figueras~~, ~~una~~ ~~algeira~~ ~~totalment~~ ~~desagradable~~, però les

l'habitual com a vector es impensable. Es clar - foren-
~~la natura~~ es objecte d'est a dest. Però el seu el, el
 el de l'impediment, i enmarcat per aquesta Raula...
 Venir ballar sardanes en aquesta R, en el pass de
 les sardanes es capes i encara en home amb un cor
 de pedra. [La sardana es l'autopetit mes veritable de la
 l'imp. Es un ball d'escorria dispersa. Els mes que menys tothom
 completa. Don la dita que nos joves, venint de França, arribarem a
 un poble de l'imp en un dia de festa major. "Auen, auen-
 van dir, després de veure ballar un sardana ~~en~~ aquest pass
 breu ballant compta."

La sardana es ^{el} ball ^{de} molta ^{de} molta important. ~~El~~ hi ha ^{sardanes} que
 semblen d'una pesa, i una sola voluntat en els moments seriosos, i
 del cor en els moments alegres. La sardana cada figura, cada home,
 cada dona, es deuria tal com es. Es el ball mes nou i el
 millor, però cada cos belluga l'entre la resta. [Però de les bones M "

Imp., I aquest país tan naturalista, val més no parlar-ne
 perquè no acabarem mai. Per sortir Jones de retall polític
 entre no trobarem ni un model. Figures no es gas ferra. Les
 h noies, h cascabels. Les noies de l'Empordà s'en esportivament
 de tips de riu. "Les fem més tips de riu cada tarda corant
 a passap per quites carreteres" - ~~perquè~~ en terra l'atletic
 una via. ~~El~~

El veiem el passat i el present de l'Empordà?

Bell país aquest Empordà. ~~L'amic Ramon Rasp~~
 hi arriben a veure la reducció del seu gran enlluernament
 ja enten ben l'est. No trobarem bonic cap més altre país. No
 se si ho fa la terra, el mar i el cel. L'amic R Rasp ha que
 l'Empordà es com una formigera. Tot es cel. Les onyes
 del plat de la formigera són les muntanyes: la tapa es el
 cel. I tot es cel. I dintre aquesta formigera hi ha una gran
 muntanya de

Character

L'importació és un país de vida fàcil i l'importació té la
 que ja està de tal com és. Ell no ~~el~~ s'ha transformat ~~per~~ ~~plu~~
~~opert~~ el seu país i com que l'estat no hi ha fet mai res, ~~l'importació~~
 en la importació tot és natural.

L'importació, ~~tanmateix~~ des de que hi arribaren els grecs és
 un mercat, per consegüent l'importació és mercantilitat.
~~Operar no es pot aturar.~~ Però ~~el~~ com que la vida a ~~el~~ és
 relativament fàcil, aquesta fàcilitat i plenitud del país han
 portat ~~a~~ certs límits ~~a~~ l'exercit ~~mercantilitat~~ de la gent. Però es
 professa el mercantisme del veïnom ~~esforç~~. Ni hi ha poca empremta
 fins a cert punt. El país no ^{ha} donat res de cap mena, ni a
 les armes, ni a les lleis, ni a la ciutadania. Potser, després
 del cronista Plauton no ha donat cap més acte de

primera magnitud. Tampoc no dona el país les
 necess. A Figueras no hi ha pobres ni rics - amb però
 sigui dit als pobres. Anarí Kotham té un pariment, però
 Anarí Kotham té una botiga. Però els botiguers de Figueras no
~~tenen els seus propis negocis. És el que no saprien cantar. Donen la~~
~~vida que un dia entrarem nosaltres venent de França. Al primer~~
~~establiment anarí amb la poesia del líner no se'ls emporta pas.~~

L'artesà té una caseta i un hortet. I tant el botiguers com
 l'obra només arriben al punt just de ~~menjar~~ rime bé,
 que vol dir ~~de~~ menjar bé i Anarí han restats. Quan s'ha trobat
 el punt just de la felicitat es fuig de tota idea de ric que com-
 perti rime ~~perilloament~~. I, naturalment, ~~el punt~~ sense risc
 i ~~tratar-se~~ bé, vol dir que es ~~renuncia~~ a les grans coses ~~en~~ la
 vida. Potser el país també creu així, perquè no sembla pas que aspirin a l'
 Figueras no es Atenas. Però si un dia l'obertura necessa ~~en~~ l'
 produir homes il·lustres donaria no donaria ~~perquè~~ ni ~~en~~ ~~la~~ ~~impel·li~~.

Figueras no es Atenas. Però si un dia l'obertura necessa
 produir homes il·lustres donaria no donaria ~~perquè~~ ni ~~en~~ ~~la~~ ~~impel·li~~.

manca de sentit de la jerarquia no ha derivat mai cap a l'anarquisme. L'important es presentment, consententment conservador. I Figueras té una fama autograssima d'esser una ciutat ben administrada, governi qui governi.

L'important havia tingut una gran aristocràcia, però Figueras l'ha reduïda a la necessitat. L'aristocràcia es una autoritat que el botiguer no pot consentir. No ha regat en plel gran si ha vist desposit del poder polític, quan si ha vist empobrir-se, quan ~~si ha tingut la llum ab ell o la~~ ~~el reyer ha tingut a la porta del botiguer demanant una alansa~~

~~matrimonial.~~
~~El paper no és un a tot arreu, excepte important i es~~
~~per molt que el cost~~
~~haver papers, ho esperem una molt important, però com ara~~
matrimonial. Figueras ha lluitat igualment contra els papers i contra
aristocràcia i contra el mercaderisme. No s'ha desat influir no pel
papers, ni pels papers. La ciutat-mercat va esser ~~per tota part del no es~~
pels reis per lluitar contra el feudalisme, contra els venutats d'impies, que
ora un veritable estat. Castelló d'Impies ja ho era una vila-mercat,

L'importantes es un poeta nat, encara que Figueri mandra
 l'escorone. El reple gasant en tocar un gran poeta figuerenc,
 Ariet de Paris i de Perp. La pensio esment va tocar
 un possista ingovernal, Victor Catala. Per els importants
 publies en vime fiamentament del pais que per vers. De poesia en
 tem extintivament. D' un figuerenc molt respectable es bon
 que un dia entri en una pastisseria i va demanar una gran
 plata de crema que hi havia a la aparador. Quan lo presentador
 espi que demant la plata de la crema hi trobessin amb una
 a la inscripcio esment: "Record de Figueres". La plata fou coberta
 a la platot i al cap d' una estona, en retornar-la, de
~~la crema era coberta de flors~~ demant que la inscripcio fos
 coberta de flors de nata. Poc despres la plata de crema
 va presentada com una meravella de la pastisseria. "Un veltia

que la portem?" - preguntà el pastisser. "Porr. la ~~ta~~ sobre aquella (8)
tauleta ~~que me la dades~~; porti una millera que me la
menjari així mateix" - per la resposta l'agust poeta de la
llammatua. Cal saber que els empordanesos són Urruiners.
Figueras es la ciutat de les pastisseres. I l'Emporda és la
potria de la butifarra dolça que repolma caramels, meljor
que després de dos o tres assaigs. D'entencament de té una
innegable intencitat.

D'un altre poeta empordanès no podrà dir que trobant-se
un dia ~~amb un amic~~ lalt de la muntanya de Sant Pere de
Roda, i contemplant l'Emporda les de vidents metres sobre
el subell del mar, el seu company havia per observar que
es veia un tren. El tren, realment, ja s'ha capaç des de
Volquiza ~~o~~ a Perelada. e

No pot ser - responguí el poeta. És a les 11.15
~~no pot ser a les 11.15~~ i puja a les 11.43
~~no pot ser a les 11.43~~ no pot cap tres de la frontera.

Benint home extra ordinari: veia la guerra dels humans de ferocitat.
que no ha vingut mai i que quasi no ha estat a Barcelona

- Quina hora és?

- ~~dos~~ dos punts de vort.

- Dintre tres punts d'orient express arribarà a Halifax. I en aquest moment el Canadian Pacific ha sortit de Winnipeg i es dirigeix cap a l'oest del Mac de Manitoba.

Conex també els horars i itineraris de les línies marítimes i aires (i us dono de memòria quina és la línia més directa o més pintoresca o més bona per anar a qualsevol punt del món i a quina hora surt el tren, ~~el vaixell~~ l'avió i el vasell.

I wusiti que un poeta tan ^{gran} de la provincia no es empleat
de terrenys. (10)

Un altre poeta haguereu conegut totes les numeracions que hi ha
a la via pública de Barcelona.

- On era el jornal de po numero 1728?
- A la Plaça de Catalunya, entre Salsades i Mallorca.
D'un altre poeta, ~~tan ho~~ ^{un gran} ~~un~~ ^{numerosa,} ~~es~~ ^{explora} ~~per~~
Ballar a la Plaça de Canaletes, de Barcelona. Juan repetí
deuents un públic molt nombros, el poeta, home normalíssim
però molt important, un gran i gran al públic dient:
"Mallorca! caps de resatres te citada de Figueras."

havia una bona dona molt vella i tan ~~repeluda~~ ^{mes alt} ~~que la senyora~~
~~que haguereu la farda encastada al costat un clog~~ ~~que el~~
caps, que si li donem resposta no explicaria que va reser dicta i ben

feta, ~~era~~ però ~~una~~ ~~persona~~ que era molt petita, una
margenera la va desear com a escola, avall. "I així com no
va esser res - don ella - podia esser molt."

No acabarem mai tant empentades. Però indubtatment
l'humorista més exquisit de l'època és el senyor Joan Carbona,
advocat i ex alcalde que malgrat ~~els seus 60 o 67 anys~~ ^{de 90 anys, que de 80}
es encara un, els homes més lúrids de la ciutat. És justicier
per un gran líbri amb les dotes del senyor barbona. De la qualitat
i puresa d'aquest senyor d'esperit d'aquest gran empentades en
donaria to qualsevol anècdota, per exemple aquesta. Un altre senyor,
que quasi el doblava en alçada, tenia el costum de ombrar-li
abscant-se-li a sobre, com repugnant-lo. El pert ~~d'aquest senyor també~~
~~senyor~~ característica d'aquest senyor era un moviment rítmic
de la mà dreta amb l'index apuntant el seu interloctor, un
lira el senyor barbona li devia correctament la mà, dient

unes: "Que no fós carregat."

L'esperit d'ironia es un de les importancies. D'una
les coses més notables, sense donar-se'n compte, de la
manera més natural del món. La gent d'altres països,
si són persones sense resort, per intel·ligent que siguin, se
senten confuses davant la manera de ^{modificar-se} ~~parlar~~ les importancies. I si
l'home sense resort es un intel·lectual, ve que es desespera
l'importancies no es pren res seriosament. De Figueras a Girona només hi
ha quaranta quilòmetres de distància, però potria haver-n'hi mil. A
Girona ja no hi arriba la tramuntana. A l'importancies no hi ha
cap importancies: tot és relatiu. Però quan a un importancies li manca
el sentit de l'ironia, llavors, com que encara té moltes altres coses
d'importancies, remet a un exemplar exterior, probablement un perfecte
almsparer.

6

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

~~Handwritten signature or name, heavily crossed out with multiple diagonal lines.~~

la naturallesa

Segurament no hi ha en tot Catalunya cap altre
 emmarc que sigui tan natural a un país impedit. ~~Des~~
 Hi ha un dol alimentari; la transmontana es un verobocant,
 hi empordanes no te res d'austrà. hi plauen els tics de fets
 majors i les ballarines. Però els plaus i els pobos poden ser
 més intervinent. Comten com una vintena de pels emera, ~~se~~
~~per tant tan natural.~~ En arribar hi els grecs, un pass
 tan natural. Encara ma hi ha alprau per que via del
 que no es de ningú, de la casa i de la pesca. Encara hi ha
 reptans als ~~Bascones~~ boscos de Bascones. Hi ha eltes i unill
 a les Altes i a les clous del pla, i les perdies i quatlles
 joguen a ~~alguns camps~~ a mitjels camps. Als estanys hi
 ha l'auca saltant, el coll verd, ~~per en un talament~~ ~~totalment~~
 des d'abte més abruptament restit que talens i que emera

que menys pes es ho com una confitura. Antò moltos
 plens a vessar de castors, peses i esquetes ~~grogneres~~ renea
 de Barcelona ^{a raspello i fort que pericador} ~~al mar, al port~~ Es pot pescar a
 mar, al Ter, al Fluvià, a la Moya, a les Muges. Les res
 son plens de carpes ~~que fan des de des~~ i tres quilos tres
 o catarse i ~~quatre~~ ^{quatre} quilos. Els carpsals i carpsals, les
 fletes de carps, ~~que tenen punt de ferro,~~ i els esparres, alouge
 i les ~~frases hordes~~ ^{frases hordes} ~~quien a viure~~ els pobles. Hi ha punt que s'ha arminat punt
 chagolades. II a la platja, després de les praus rimades, sempre
 si hi pot fer una carretada de llengua. ~~Hi~~ ^{Hi} l'important es un gas tail.

II Tot hom sap algun nom d'abelles salvatges. Durant anys ni
 hi hegut un en un espèci de la tagana de la catedral de Castelló,
 i la mill, mes davantada per les petes, repalsmava per tot arreu.

III Treure els nucs i les espes a cartum es un altre recurs dels pobles
 i dels que no en són. Pura dels pobles i les mares hi ha nucs i espes
 a tot ~~els~~ ^{els} mapes com en un pessebre de deho.

Les seves hostes són famoses. En molts pobles s'era tan cades
 amb xipressos ~~amb~~ formant un angle que les reflexions de
 la trajectòria. La tendre i inescribible de la herbatissa ~~de~~ fa
 una catifa ~~als peus~~ dels xipressos ~~de~~ verd, negres. La herba comple-
 tament tan ~~amb~~ "hostes, concluses", es una meravella de meravelles.
 Ben desenvolupats, ben desenvolupats, quan la trajectòria dels xipressos
 s'estavella i s'estableix un contacte de celges i no despenja
 un vell volant, ni que un bori de cel beu faci ~~una~~ en el
~~un~~ ~~brancatge~~ ~~de~~ ~~fi~~ ~~en~~ ~~el~~ Garrigal de Figueras venen, des de Vella Tenors a belans,
 multitud ~~de~~ ~~herbes~~ ~~de~~ ~~xipressos~~ ~~en~~ ~~una~~ ~~flota~~ ~~de~~ ~~taques~~ ~~de~~ ~~xipressos~~.
 Les coses són un altre meravella de l'impediment. No hi ha
 un mure, ~~però~~ ~~es~~ ~~hi~~ ~~ha~~ ~~de~~ ~~herbes~~ com un camp de futbol i de
 tennis, ~~però~~ ~~es~~ ~~hi~~ ~~ha~~ ~~de~~ ~~herbes~~ tan cades per l'arbrada,
 o els oms i els canals, ~~en~~ ~~les~~ ~~seves~~ ~~moltes~~ ~~vegades~~ ~~amb~~ ~~la~~
 vacata ~~per~~ ~~postura~~ ~~en~~ ~~les~~ ~~seves~~ ~~vegades~~ ~~amb~~ ~~la~~

4
fi expassada i els pollons que jupren sobre la herba solobre
de "gen de nadal", sin les més ~~estimates~~ paveses. Transitin
entre les clois i clois grans ves i uns canins ombins,
canins de puats, i una intimitat d'enamorats. D'aquests
clois ~~es~~ n'ixen riu de llet, una llet molt grossa, i restalles
de mantega i formatge.

El cas compta també amb la seva repetició
el·lèctre. Uns parents ves i ~~briden~~ sense transmutar
i venen navegar per l'aire noviolet de Terenyol. A
Castelló he vist tots els veïns del meu carrer contemplant
el volar ~~de~~ ~~una gran pluparria~~. Un dia de Nadal el campomar
n'era tot embanderat.

La conquesta que en una ^{regió} tan natural no
ripen si habitat el que possessa el país, sino el país el
que possessa el nos habitant. L'anore Beda de l'arrel
demostra que els hostes ~~de la regió~~ ^{al cap d'un}
quants anys es converteixen en empordanesos. El cas d'la Reg
ventura ho fa creure. Però ~~els fills i nets dels hostes~~
~~estranys~~ en arribar a l'empordanès als fills i
nets dels hostes fa la bullidura i diuen que un abrandament
l'ouissac se'ls emporta. Ho fa la ~~tercera transmutació?~~ En
Josep Pla opina que se'n pot veure també la culpa al
menjar del país, aquells hostes i aquelles costelles d'anyell,
~~els subjectes de la manijeta,~~ les roques de sap, el país amb
me, els ~~hostes~~ i mantegues, la punta i sobretot al vi de l'Albera, tot
ell ple de malícia. Però l'arrencament dels empordanesos es produeix

amb l'esperit de finesa amb que mira el penell d'un
campaner, ~~com les fulles, que es belluguen sota~~ en
~~un vent vent~~ amb l'elipímica amb que es
belluga ~~no saben perquè~~ tota sola, no saben per que,
una fulla del rose, ~~com~~ ara mateix que no fa pas
de vent.

~~Tramson~~

70
+ 18

88

La transmutacions

~~L'impertè sense transmutacions seria una cubeta plena de llacunes i vapor, ^{l'impertè} sense ella de reges.~~

L'impertè és el polam del vent - sigui en Marquiel. Aquest cas es pot per revolcar-los ^{la Transmutacions.} El vent es faic.

i cerca peris mai no passa dels límits fins de l'impertè

Aquest vent es el resultat del cas i jo veic profundament que es un esperit i ^{l'esperit} immortal. Ell ha fet l'impertè

ha posat a lloc el mar i les muntanyes i el rebé aquest cel

tem, que i ^{l'esperit} ~~l'esperit~~ es obra seva.

l'impertè, la terra, el mar i el cel. Quatre elements que en aquest cas tenen una personalitat entresubstancial, una bellesa i una grandesa impropres. Si ~~es~~ hi manqués un

de persones rebatades per les panes o llençats en un rec material
tot li l'impordà en va ple. ~~no~~ diguen pas que la tramuntana
en dies de tramuntana l'arena perdiguera els arbres. Als
llaus platans gegants de la carretera de Thoses, prop de Castelló, els
he vist rajar sang.

~~Tot el que explica que la tramuntana canta amb
estrofes i que quan es eleva es un concert de violins, que es un
vent que fa companyia i que ~~no~~ aquell fet a l'expressió d'un dia
d'horror barbaresi amb vent a seure vent. La tramuntana té
manifestacions menys com "l'aire de tramuntana" i la cosa~~

Hi ha la tramuntana que ve del Camp, la del cell del
Perthus i la del cell de Banyul. La del Camp és la més
fada. La gran tramuntana entre pel Perthus per l'erboranc
del Perthus. La tramuntana de Jabo canta amb estrofes. La més
llopera es un concert de violins. Les manifestacions menys tenen
el nom "l'aire de tramuntana" i de cosa. Aquesta es la més
enfadada. I ~~per~~ ^{per} ~~les~~ ^{les} ~~tramuntanes~~ ^{les tramuntanes}
per tota la companyia i no us llega mai l'equeda

com l'aire barcelonès. Ho entencis tot; ho
 eixuga tot la tramuntana. Us ajuda a respirar i me es
 gas especialista en la fabricació de polsanes. La tramuntana
 on s'hiu el perfil de la badia de Sitges la del Montgó al cap d'Orfeu
 i tots els rius del país. Si ella s'apropia el mar i les Muntres
~~fallaven els~~
~~fallaven els~~
 el riuert, i el paradisisme, extirpat per obra de la natura i no per
 per la mà de l'home para bectombes. Per això es per la processó
 que entra de Figueras i anava cap a Peralada. Ho veuen tots els
 pobles de la rotaba portant la Veracru. La processó anava a
 versar la tramuntana. I com que Peralada es Olany, ~~acosta~~ al
límits de l'Empordà, a la part del vent, ~~se cana a Figueras i~~
 no s'hi admets en bones, senyal evitant que els empordanesos tinguin una ~~no~~
 nois justo d'ells i de les isles.

~~com si així hagués, perquè ho entenc tot; ho entenc tot
com si així hagués, perquè ho entenc tot; ho entenc tot~~
~~com si així hagués, perquè ho entenc tot; ho entenc tot~~

19

Es empentaven ven fets a la xera, malfe i
semblança. Anaven el vent i ~~sentien el vent, en mateix~~
~~de allò que veia el vent~~ com parlen massa depressa és que "sentien
el vent." I tenen la alegria de un cel de vent. Els vent, vent, vien
que no hi ha en tot hora cap país tan lluminós com aquest, amb un
cel tan blau i tan alt. Hi ha tres tan plorosos que ~~no tenen~~
tot d'home es ven oblidat a parlar-ne, com en acció de gràcies. I en
ta tanta, feynor! Però així mal més no fer-ho correr.

C

84

~~Jessa man
Crew: Cor Felt~~

1
Si l'importà no és un pasatge de parades no
valdria la pena de parlar-ne. Del ^{partiti} històric no
se'n viu. L'home viu de l'importà ^{ferm sense} i del bon pasatge.

L'importà és ~~un pasatge~~ una meravella de pasatge, una
~~terra de primera~~ un pasatge de primera; una terra de
promem, una història de primera i una gent de
primeríssima.

Us que afirmaven que Catalunya és Grecia no saben el
que es desen. Mes just seria que els grecs, sense conèixer
l'importà, entenciant la nostra, l'expresson: Grecia es l'
importà. Perque a Grecia el pasatge falta sovint i
passa sempre pel mar i el cel ~~se'n~~ el desen. A
com a Catalunya,

3
~~a la habitació, i en un for que faig; per tal que el pass pugi~~
ben emmarcat, amb ~~un límit d'~~ per cada banda de la habitació
es figuren de pesos a l'aigua per formar la porta de la
habitació ^{de Proves} el mar es ~~devia~~ lliura a la terra i la terra
abraça la mar. És un pass que té el mar a la falda. És
1' imporda, 1' pet imporda, 1' imporda, 1' imporda. En
aquest mar, ~~com en una gran "ballera" que no hi ha fin~~
proven-hi un blau ^{de la mar} ~~amb molt poca d'escuma,~~
petit ricat ^{de la mar} ~~amb poca d'escuma la gran correcció~~
sols ^{de la mar} ~~amb poca d'escuma, i en el mar~~
~~per donar~~ la llisser d'un dofins que saltava i un
perfum carnal ^{de rosa marina;} ~~aporta~~ a la terra, sobre els
pots, sobre els plats i les argentes, ^{la petjada,} ~~engri i cultiu~~ ben
nitida, de la transmutació; la il·lusió que comen reflexes per l'aire, quasi

a l'abast de les mans; ~~o les manutencions~~ als ~~reflexos~~ de
 les manutencions nos plau i' aixella, ~~plau sobre plau,~~
 sobre les expectes del benigo nos sapo que ven el amunt, el
 endros, i' timbre l' impertin. El nos prova es que aquest
 consorte s'ignora, ~~esta encantada~~ com encantat. No ~~concorda~~
 ta la literatura, ni venicio el ~~maximillatje~~ com el d' elot. ~~Ag~~ Al
 Baix Impertin ^{nomis} hi he estat una vegada, ~~acum~~ ~~sembla~~ però jo
 l'ira que ~~el~~ consorte sembla que arreu es ulls per com per se
 atortat i que recorda el ~~Christandajo~~. L' Alt Impertin s'ignora com
 s'ignoren els seus empantaners. Per això son tan bens.
 In l'entat: s' aquest ~~consorte~~ com ~~na~~ oha d' arquitectura,
~~una~~ ~~una~~ ~~una~~ son un exemplar que ~~per~~
 les manutencions - ben cert - jo veuc unse al men. No
~~veuc~~ ~~el~~ ~~men~~. - ben cert - jo veuc unse al men. No
 veldra pas incorne en la pedanteria de fer una critica de
 la creacio, però on mes evident son els ~~liberats~~ es en

el libro de ~~los~~ montañas, la topografía del
nón es más fácil probar palabra que buena apotec
~~con. éspañ~~
~~castellano~~. I no gabo se la mania de les altures,
de les montañas sense la perspectiva d'una vall, I unes
montañas irhumanes que no es caben al cap i
~~de les montañas irhumanes. i es pelen a l'esto. imp.~~
i que si calquessen un repullarieu - sense línies, desdibuixades,
Hi ha també les montañas sense línies, desdibuixades,
sense estil. Passant els ulls per la carena no
les arriben a entendre mas. Homes de miralles
no hi esparragen, no hi esparraxen. No veu
que per sobre d'ella hi volen els angles, perquè
hi desbarren ~~el~~ plomissol o B. pl. ten
unes que volen escalar el cel. [Hi ha després

montañas
naturales
activas
des de al cor
un home

les muntanyes pedantiques, presunides, de
 tals de tots prof, ^(d'encantament) com per exemple, a l'usca,
 el heron y les dents del Moptia. Les muntanyes
 innocentes requises, tan bones com volquen, però que
~~son una pensada~~ sempre seran una pensada. I se'ly ven
 d'una hora lluny que volen retinir-los. Potser
 tenen una finalitat mística, la ^(grandiositat) ~~desquiença~~ els suprema
 per tot arreu i es creuen variatipres. «Muntanyes - riques
 At entre pedantes: - no es pas de la serra perquè Mont-
 serrat es una muntanya sorrada pels angles. Per això e
 tan humana.

Per de tot això a l'Impressió. Les altres foren edificats,
 amb el dipuola y el vintubi de la ~~ocupació~~
 muntanyobepia. h. Albera es una muntanya

natural. Aviat estí dit que és una muntanya
natural, però mireu-la ^{des del Garrafal de Figueras} ~~de~~, o sembla que ho és per exemple;

hapi nascut en aquell planura ~~era~~ és articulada com el
cos humà, es dibuixada a pols, dibuixada ^{a mi} per
Montre fenyor. Des d'orografia, ni ~~de~~ ~~evolució~~

de psicologia, ni cap pretensió fotogràfica. És una
muntanya natural, tota ella arquitectura, fet per
aquet pla i a l'escala del país.

Comparada amb el cos humà seria potser sero,
però no hi ha pas altre recurs que ~~relacionar~~ ^{relacionar} ~~comparar~~ ^{llur}
l'únic amb l'únic vivents, amb les del cos de
l'home o de la dona, o si volen amb les d'

un ~~porc~~ ^{carall} i una copa, que son animals de
llina ferma. No son muntanyes esbades, amb
l'ina de vaca, ni tampoc massa masculades com
l'alt cultura atlètica. Son ~~de~~ ^{de} amb ~~les~~ línies de
la millor qualitat, amb les més nobles de l'alphabet
linial i si no fos que sin de pedra i volen esser
pedra de ~~tant~~ tan ~~decidida~~ ^{decidida} que son aquestes corbes
~~de~~ de'n tencaria alguna, exactament com
un arc que de tan tirant es tencia. I venien la
l'ina i aquell boci de carena projectada al cel
i caure a mar. L'Albera és una corbida del
cel i la l'ina del ^{dozer} celst que s'aposa sobre la

9

montanya es un històric francès. Al cell
de Banyuls el cell es retalla com una copa
perfecta. Passar els vells pel fil de la carena es la
millor promoció vint i espiritual que pugui imposar-se.
Es una terra que respira i no pateix, ~~no~~ ^{No} canta, ni fa
comedia: fa de montanya. I es tan intel·ligible que
si no us enpanya - perquè en aquest país ~~tot~~ això es
possible - dirien que endevinen el ~~paratge~~ com es el
paratge que té a les espatlles. Dirien que Anibal tenia
la idea de construir mentalment el paratge i tot mes enllà
de les muntanyes. Per això veu permanent que en arribar a
Espernes va pujar a cavall fins al Castell i atíe
segur que les Albes li permetrien ~~amb~~ descobrir nous horitzons

horitzons. El portor Plamen Rey, que tan be
 sap plantar ~~espertes~~ a terra aquesta muntanya, em va
 ensenyar a mirar-les de cap per avall, doblant el
 cos i prou tant per entre canes. ~~La línia del portor dels~~
 ha poliers encara que no molt elegant ~~si que no s'acabaria~~
~~a les espertes~~ permet descobrir que aquesta Abbera no es
 progressa ~~per~~ ^{renyar cap amunt} ~~el~~ i que es essencialment
 terrestre. ha venien llavors vestida de trapecinies
 estranyes i es semblava claríssim ~~el~~ prima mena
 M Guisatge hi ha a l'altre banda. No us pensen pas que tots
 els guisatges existeixen aquesta prova, ~~per~~ molt mes pot que la
 prova del mural en l'escultura. I portonen que ~~de~~ hagi
~~capir~~ ^{capir} ~~aquests~~ ^{aquests} ~~monstruys,~~ ^{monstruys,} ~~per~~ ^{per} ~~la~~ ^{la} ~~única~~ ^{única} ~~cosa~~ ^{cosa} ~~del~~ ^{del} ~~món~~ ^{món} ~~que~~ ^{que} ~~no~~ ^{no} ~~es~~ ^{es} ~~val~~ ^{val} ~~l'idea~~ ^{l'idea}
~~de~~ ^{de} ~~cap~~ ^{cap} ~~per~~ ^{per} ~~la~~ ^{la} ~~única~~ ^{única} ~~cosa~~ ^{cosa} ~~del~~ ^{del} ~~món~~ ^{món} ~~que~~ ^{que} ~~no~~ ^{no} ~~es~~ ^{es} ~~val~~ ^{val} ~~l'idea~~ ^{l'idea}
~~de~~ ^{de} ~~cap~~ ^{cap} ~~per~~ ^{per} ~~la~~ ^{la} ~~única~~ ^{única} ~~cosa~~ ^{cosa} ~~del~~ ^{del} ~~món~~ ^{món} ~~que~~ ^{que} ~~no~~ ^{no} ~~es~~ ^{es} ~~val~~ ^{val} ~~l'idea~~ ^{l'idea}

s'arraga a la terra i amb poca ~~de~~ convecció
 ja algosisme. Venien que es feta únicament per
 mirar l'importà i només enlla del sea mar; i unidireccional.
 No hots son bones com les arralada de les
 Allora les muntanyes de les Alt Importes, però hots
 creixen la disciplina de la cartana, una cartana que
 es truca i es refi.

Seuse el mar, l'importà seria un cas fat. Per
 té un punt de salobre. ~~havia presència de~~ Presència
 del mar a tot arreu, encara que en ripren lluny. Unan, en
 al llot m ~~de~~ veien per el mar, ~~el bany i les Albes,~~
 que en aquest cas, tot ~~el mar tota entera i les~~ ~~colines~~ el mar i la
 muntanya son aquí mateix, ~~I mares de saber ho ja un~~
 tan companyia, de tan domèstics que son ~~el mar i les muntanyes~~

Només de pensar-hi ja us fa alegria, de la mateixa
 manera que en les nits de lluna, el llit estant pleu en
 que de poquets ~~de~~ tot es una meravella.

boni que el país es tan pla, proube de tot avien noves
 alegant. vos de quantes veien una barana a l'horitzó i tot
 es muntanyes de fesses: es el flixar del mar. Si el volen veure
 i agrop es aconsells que anen a las platjas ~~de la Moya~~
~~de la Moya~~ al voltant de la desembocadura de la Moya. No hi ha
 res potinejat en aquest indret. ~~Per des d'altres~~ barana que ~~son~~
 roses i li local son a las portes de la badia tindren la sensació
 d'un men contacte: ~~hi ha una cascata de fangs allucinant~~ ^{el} ~~el~~
 salvatge i la badia ^{profundada i escumosa} ~~obert-se~~ com una abraçada. En aquesta platja,
 l'únic bosc que hi havia rest gran vany escosse aquest lloc, tot
 esta igual com gran arribaren els grecs un pic mes avall. No hi ha
 ni una barana, ni una cascata de fangs entoc. Els ^{figueres} i els ^(i les figueres)

Abocant les gràcies pel bon procés

(Nostre feynge ~~es~~ va tornar també a l'Alt Imperatori don Martir de la
 de l'artelló i l'impúries. D'entre els intel·lectuals tenen tanta l'espera la
 plant més alta de l'Imperatori, però si els són alts la seva man re
 deus encara ho és més, i una pparentesa política le marbe l'alabastre.
 hi vivien la Patibular Patibular. I es ven que es un pobillarsa. Pobre sea
 profesora com una vera, però sempre es diria que es una vera, sempre simblaria
 rem, moltes vessanes. ~~El bon Jesús que te al bras esquerre~~ i vincle
 proussament per sostenir el bon Jesús al seu bras esquerre. ha verge ~~del~~
~~una no es reconeixen~~ i el ven amb un no es reconeixen, però potser el
 patriarcal veuen presidint aquella catedralassa. I ha de corre molt
 per veure una esculptura sem aquesta, una Mare de Deu tan majestosa, tan
 maternal. hi han vist les mans? amb la mà dreta sosté el seu mantell
~~interrogant~~ i el dret de veritat ~~de veritat~~ que abraça el seu Jesús. No ha anells,
 oes en potrien portar molts pinztes de anells ~~de anells~~ de anells ~~de anells~~
 mans de gran senyera. Si no es pot tan

9o no ho sabia que ~~estaria fuyent~~, havia salvat la bondessa
 i l'impreses. Se li va acudir a visitar fuyent mobilitzar un nome del
 contra molt, en blandi diu, que és un argentete que va en bicicleta. I
 perquè no la fessis malbé, ni la portessin a Prus, ~~estava~~ ^(blandi diu) va anar
 tot l'altra barrera una gran muralla de pedra, i va emmurallar també la
 tasana de l'església. Benhaja en blandi diu, l'argente ~~estava~~
~~estava~~ ~~scriben sempre a temps~~ que va en bicicleta i arriba sempre
 a temps! Que a l'hora del seu troç, la Pubilla ~~estava~~ ~~estava~~ ~~estava~~
 es descurti de sostenir el mantell i li abria la mà. Doni la mà.